

Landets samlede Sygehusvæsen er det nødvendigt for Sundhedsstyrelsen at faa regelmæssige Oplysninger om Sygehusenes lægelige Virksomhed, affattet i en af Sundhedsstyrelsen nærmere fastsat, ensartet Form, saaledes at de let kan gøres til Genstand for statistisk Bearbejdning.

Til § 8.

Til Nedbringelse af Kommunernes Udgifter til Driften af Sygehuse har der siden 1937 af den fælleskommunale Udligningsfond været ydet de Kommuner, hvem Driften af Sygehuse paahviler, et aarligt Tilskud paa 3 Kr. pr. Indbygger, eller ialt omtrent 12 Mill. Kr. aarligt. Endvidere har der siden Finansaaret 1941—42 til yderligere Nedbringelse af Kommunernes Sygehusudgifter været ydet Statstilskud paa ialt 5 Mill. Kr. aarligt.

Imidlertid har de kommunale Sygehusudgifter været stadig voksende, hvilken Tendens har været særlig udpræget under Krigen, idet det samlede Underskud ved Driften af de kommunale Sygehuse, incl. Renter og Afdrag, er steget fra 48,5 Mill. Kr. i 1938—39 til 76,1 Mill. Kr. i 1943—44 og maa antages senere at være steget yderligere.

Sygehusudgifterne er derfor efterhaanden en meget betydelig økonomisk Byrde for Kommunerne, og navnlig er dette betænkeligt for Amtskommunernes Vedkommende, idet disse Kommuners løbende Indtægter udelukkende tilvejebringes ved Ligning paa fast Ejendom, saaledes at Sygehusenes Økonomi vil blive bragt i alvorlig Fare ved en væsentlig Nedgang i Landbrugets Indtægter.

Da Forsorgen for syge i saa ringe Grad som muligt bør være afhængig af skiftende Konjunkturer, maa det anses for meget ønskeligt, at der i væsentlig højere Grad end hidtil sker en Udligning af de kommunale Sygehusudgifter enten over den fælleskommunale Udligningsfond eller over Statskassen.

Under Hensyn til Sygehusudgifternes nuværende Størrelse foreslaas Udligningsfondens Tilsvaer, der ogsaa tænkes at skulle afløse det nuværende midlertidige Statstilskud paa 5 Mill. Kr. aarligt, ansat til ialt ca. 40 Mill. Kr. aarligt.

Halvdelen af Tilskudet foreslaas ydet som hidtil i Forhold til Befolkningstallet, saaledes at Tilskudet forhøjes fra 3 til 5 Kr. pr. Indbygger, medens den anden Halvdel bør fordeles paa en Maade, der i højere Grad staar i Forhold til de enkelte Sygehuses Ydelser; denne Del af Tilskudet foreslaas derfor fordelt efter Antallet af Sygedage paa de paagældende Kommuners Sygehuse med 3 Kr. 50 Øre pr. Sygedag, bortset fra Sygedage for epidemiske, veneriske og tuberkuløse Patienter, for hvilke der i Forvejen ydes Betaling eller Tilskud fra Staten.

Da Sygehusene ved Oprettelse af Diagnosestationer og Ambulatorier i vidt Omfang kan udnytte Sygehusenes Lægestab og tekniske Organisation til Undersøgelse og Behandling af Patienter, uden at Indlæggelse finder Sted, eller Indlæggelsen dog kun er af ganske kort Varighed, saaledes at man herved sparer de baade for Sygehusvæsenet og Patienterne dyrere Indlæggelser, bør Sygehusenes Bestræbelser i denne Henseende ikke komme Kommunerne til Skade, saaledes som det vilde ske, hvis den fornævnte Del af Tilskudet udelukkende blev ydet som et rent Sygedagstilskud. Det foreslaas derfor, at Sygehusene — efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Retningslinier — ved Opgørelsen af Tilskudet skal kunne lade Antallet af de saaledes undersøgte eller behandlede Patienter gælde lige med et vist Antal Sygedage.

Det maa anses for rimeligt at fastsætte et vist Maksimum for Tilskudet fra Udligningsfonden; dette Maksimum foreslaas til 75 pCt. af vedkommende Kommunes Nettoudgifter til Sygehusvæsenet, ekskl. Udgifter til Forrentning og Afskrivning.

Til § 9.

I et vist Omfang vil det være rimeligt, om det Tilskud, der ydes i Forhold til Antallet af Sygedage, ogsaa — helt eller delvis — kan ydes til private Sygehuse, der nogle Steder i væsentligt Omfang aflaster det paagældende Omraades kommunale Sygehuse. Navnlig vil det være rimeligt at yde et saadant Tilskud til private Sygehuse, der behandler specielle Sygdomme og saaledes virker som en betydningsfuld Faktor i det samlede Sygehusvæsen.

Til § 10.

Der henvises til Bemærkningerne til §§ 11—12 i Slutningen. Ud over de i § 8 nævnte Driftstilskud vil der normalt kun blive Tale om at yde Driftstilskud i Henhold til nærværende Paragraf til Afdelinger m. v., hvis Drift er særlig kostbar.